

Derfor er det ogsaa fuldkommen urigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde om, at Stormangrebet i Oktober var slaaet tilbage, at Angriberne var splittet, og de angrebne holdt sammen. Der var aldeles intet oppositionelt Stormangreb i Oktober, der var en Krise i Forholdet mellem de Konservative og Venstre, en Krise, hvorunder de Konservative angreb Ministeriet stærkt under Paaberaabelse af, at Neergaard ikke længere kunde være Bannermærke, og at Venstre vel kunde styre, men ikke et Ministerium Neergaard. Det var den Kamp, der var. Efter at de to Partier saaledes havde været splittet, fandt de hinanden igen i Oktober. Det var Krisens Begyndelse og Afslutning. Men der var intet Stormangreb fra en Opposition; i alt Fald tilkendegav vi paa den tydeligste Maade, at vi kun ønskede at udtale vort Partis principielle Mistillid til Ministeriet Neergaard og intet andet.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen fremsatte mange Udtalelser, ogsaa mange Udtalelser af en Overlegenhed, som en midlertidig Partiordfører vel kan tilegne sig — det ærede Medlem har jo bebudet sin Udtreden af Tinget —, men jeg tror, at en noget mindre Overlegenhed i Forholdet til andre Medlemmer her i Tinget havde været klædeligere. Det ærede Medlem behandlede ogsaa mig med stor Unaade. Naar jeg saadan hørte det ærede Medlem tale, kunde jeg ikke undgaa at tænke paa en Udtalelse af Lloyd George om en af hans tidligere Venner, en Mand, der ligesom det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har et stort politisk Navn — det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har jo et stort politisk Navn, I. A. Hansen var et stort politisk Navn her i Danmark. Den Mand, som Lloyd George talte om, var en, der havde arvet sit Navn, det var Lord Gladstone, den store Gladstones Søn, og Lloyd George behandlede ham paa den Maade, man gør i England: man giver dem først Ubehageligheden paa en Teske, og dernæst i Form af Grovhed paa en Skovl. Lloyd George sagde til Gladstone, at han troede kun, han havde gjort de liberale Principper en eneste Tjeneste, nemlig den at godtgøre, at Evner ikke var arvelige — det var paa en Teske —, og derpaa gav han ham det paa en Skovl og sagde: Intet er saa latterligt, som naar en Dværg krør sig i en Kæmpes Klæder. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har et stort Navn, hvilket maaske har været bestemmende for hans Løbebane. Jeg tror i alt Fald at turde sige, at han har gjort de liberale Principper den Tjeneste at vise, at Evnerne følger ikke med

Navnet — jeg skal nøjes med at give ham det paa en Teske.

Jeg siger, at Valget enten vil komme, naar Valgperioden er ude, eller naar de to Partier, som støtter Ministeriet, ikke længere kan bære det oppe, hvor længe det vil vare, det kan vi jo ikke vide noget om, men vi kan vide een Ting: at de Konservative vil gøre, hvad de formaar, for at holde Regeringen oppe det længst mulige. De har jo nu i den nuværende Statsministers Person faaet det, som de ønskede, nemlig en Politiker, som har maattet binde sig til dem. Det var en Nødssituation, som lagde det i deres Magt at binde den nuværende Statsminister til dem. Derfor vil de selvfølgelig gerne opretholde den saaledes tilvebragte Kontrakt længst muligt; thi saa længe den bestaar, saa længe Ministeriet Neergaard sidder, har de Personen og Kontrakten at holde sig til. Spørgsmaalet er, hvor længe det kan holde, og jeg vil i den Forbindelse blot henlede Venstres Opmærksomhed paa et bestemt Forhold. Der staar udtrykkelig i Søloven, at Bjærgning, som er foretaget, medens Nød var paa Færde, medfører, at man kan indanke og afvise Overenskomst om Vederlag for Bjærgningen, naar den strider mod Ret og Billighed. De Konservative bjærgede Statsminister Neergaard, medens Nød var paa Færde, og de fik en Kontrakt med ham, som efter manges Mening strider mod Ret og Billighed. Man kan frigøre sig for en saadan ved at indanke den for en højere Ret.

Venstre kan altsaa i saa Henseende, baade med Moralen og Juraen bag sig, indanke Kontrakten og frigøre sig for Baandet, og saa er det muligt, at vi faar en Omgang Kragh, inden vi kommer til det afgørende Valg. Nogen Fordel set fra et demokratisk Synspunkt kan der ikke være i dette Skifte, eftersom den højtærede Indenrigsminister sammen med Landbrugsministeren har fordelt Rollerne saaledes, at Indenrigsministeren holder de to store Sager, som er de Konservatives Pant i Samarbejdet, nemlig Trustloven og den kommunale Grundskyld, nede. Det er den Kraghske Indsats. Til Gengæld vifter Landbrugsministeren med den liberale Fane, for at det skal kunne dække Lasten.

Naar Valget kommer, før eller senere, vil vi stille os Side om Side med alle dem, der vender sig mod Toldprotektionisme og bekæmper Frihandelssystemet. Derfor er det for saa vidt rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at han troede, de Radikale vilde komme til at ride Side om Side med Venstre. Det er en Misfor-